

Epistolari

LA VANGUARDIA

23/11/2003

Una llarga malaltia

M'ofego i no és d'ara; des que tinc memòria que és així. No vull enumerar símptomes. Només vull dir-vos, amb la gola resseca i el coll aspre, que tinc la boca plena de l'amargor de l'amiant. Toco l'aspror freda de la uralita i penso en amics i veïns que un dia van ingressar en sanatoris i que no han tornat mai més. Em salta l'angoixa, la por, el dolor, la mort... Sento la Lali: "El més important no és el primer petó sinó l'últim". Tenia dues criatures i va morir als trenta-sis anys de càncer de pleura perquè rentava la roba del seu pare, treballador d'Uralita...

He vist el meu entorn sempre nevat, fos estiu o hivern. Sé que visc sobre plaques d'uralita que es van trinxar per cobrir desnivells, per tapar bassals... Encara m'arriba el soroll de la runa llençada cada dia pels carrers perquè quan ploqués no quedessin plens de fang. Durant anys no s'ha conegut la perillositat de l'amiant; ara que està comprovada cal trencar el silenci, denunciar-la perquè no hi hagi més víctimes innocents.

He viscut la dictadura franquista i voldria que la gent jove entengués per què ha amagat que pateixo asbestosi durant tants anys. És senzill: per manipular les persones, sobretot si estan en condicions d'inferioritat, només cal negar-los informació. Quan et sents i et saps diferent dels altres, la por t'anorrea, et fa emmudir; no acceptes la malaltia i, sense que ho puguis entendre, t'envaeixen sentiments de culpabilitat i de vergonya, però, sobretot, et cal amagar desesperadament la frustració i el dolor perquè la dignitat no et permet mostrar-te als altres com una persona dèbil i fràgil.

La Uralita ens ha embrutat el poble, el Vallès, i fins ara ha anat desentenent-se del futur que ens deixa. Malgrat això, no em resigno. Continuaré lluitant perquè hi ha d'haver lloc per a l'esperança i la justícia.

Salvador Mañosa
Cerdanyola del Vallès

FE D'ERRATES

En el vol. 86, núm. 3 de 2003 dels *Annals de Medicina*, i, concretament a la pàgina 144 que correspon al treball del Dr. J.M. Ustrell sobre "El Dr. Pere Gabarró i García", hi ha una errada (segona columna, línies 6-7), en comptes de "J. Trias Piqué" ha de dir "Joaquim Trias Pujol".